

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ἐβραίων ὠμότητι τὴν σὴν, ἀνδρείαν ἀντέθηκας, Μάρτυς Ἀρέθα πανεύφημε. καὶ θεία χάριτι, νικηφόρος ὄφθης, καὶ χορὸν προσήγαγες, Μαρτύρων τῷ Χριστῷ στρατευόμενον, ἐκ πάσης ἔνδοξε, ἡλικίας συγκροτούμενον, καὶ ἐκ γένους, παντὸς συνιστάμενον.

Ἀρέθα πανένδοξε τερπνὴν, χορείαν στησάμενος, τῶν ἱερῶν συμμαρτύρων σου, μεθ' ὧν ἠγώνισαι, τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας, τῆς σῆς ἀνδρειοτάτης ἀθλήσεως, Χριστὸν δυσώπησον, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Παρθένοι νεάνιδες Χριστοῦ, ἔρωτι πυρούμεναι, τῆς ἀσθενείας τῆς φύσεως, ἐπιλαθόμεναι, καὶ δυνάμει θεία, προφανῶς ῥωννύμεναι, τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ κατεπάτησαν, μὴ δειλιάσασαι, τῶν βασάνων τὸ ἐπίπονον, καὶ καμίνου, τὸ πῦρ μὴ πτοούμεναι.

Δόξα... Ἦχος δ'
Ἀνατολίου

Ἀσματικῶς τὸν ποιμενάρχην, σήμερον πιστοί, ὁμοφρόνως τιμήσωμεν, Ἀρέθαν τὸν ἔνδοξότατον, μετὰ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ὅτι ἤλεγξε βασιλέα παρανομήσαντα, καὶ τὸ αἷμα ἐξέχεεν ὑπὲρ Χριστοῦ τῆς ὁμολογίας, ὅθεν καὶ πύρινον νέφος κατέφλεγεν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, διελέγχον τῶν παρανόμων τὴν ἀσέβειαν. Διὸ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τοὺς σοὺς, Ἀθλοφόρους ἐνισχύσας πρὸς σὴν δοξολογίαν, καὶ ἡμᾶς διάσωσον ὡς τῶν δλων Δεσπότης, ἐκ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ταῖς πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ἐδωκας σημείωσιν

Τὸν ῥύπον ἀπόσμηξον, τῆς τάλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἁμαρτίας, ἐναποκάθαρον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τὸ ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἰδὼν σὲ ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη φιλάνθρωπε, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, ἀκτῖνας ἀπέκρυσσε, τῆς δικαιοσύνης, Ἦλιε Χριστέ μου, καὶ τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδοθήθη φόβῳ τοῦ κράτους σου, ἡ Μήτηρ σου τὰ σπλάγχνα δέ, τιτρωσκομένη ἐβόα σοί. Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, δόξα τῇ Εὐσπλαγχνία σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τὴν πονηρὰν καὶ ἄπιστον, κακοβουλίαν Ἐβραίων προδιαγοντες, ἐν τῇ τοῦ πνεύματος τόλμῃ, ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρῆσαι ἠγωνίσασθε, ὡς γὰρ ἔκπαλαι ἐν νόμῳ, τὸν ἐξ Αἰγύπτου σώσαντα, ἐν ἐρήμῳ παρώργισαν, καὶ τοῦτον σταυρῷ κατεδίκασαν, οὕτω νῦν καὶ ὑμῖν, ἔργῳ τὸν λόγον παρῆλθον, καὶ ἀπιστίαν ζηλώσαντες ὑμᾶς τῷ πυρὶ κατεδίκασαν. Ὑμεῖς δὲ ὁμοφρόνως, ἀνδρείως τὴν καρτερίαν ἐναθλήσαντες, φοβεροὶ ἐν Μάρτυσιν ἀνεδείχθητε. Παρρησίαν ἔχοντες πρὸς Θεόν, αἰτήσασθε ῥυσθῆναι, ἐκ πταισμάτων πολλῶν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Οἱ Μάρτυρές σου

Ἐξάρπασόν με Δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βροτοκτόνου, τοῦ πολεμούντός με ἐν ὑποκρίσει, καταπιεῖν ὀλοτελῶς, σύντριψον τὰς μύλας τούτου δέομαι, καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον, ὅπως ῥυσθῆις τῶν τούτου ὄνυχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, καὶ θανατούμενον ἢ Θεοτόκος, οἴμοι! ἐκραύγαζε, πῶς τὰς ὀδύνας, φέρεις γλυκύτατε Υἱέ; βάλλει τὴν καρδίαν μου ἡ λόγχη σου, φλέγει δὲ τὰ σπλάγχνα μου τὸ πάθος σου, ὅμως ὑμολογῶ σε, θέλων γὰρ ταῦτα πάσχεις, σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἀναγινώσκεται ἡ συνήθης Στιχολογία, εἶτα οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Μαρτυρικὴν σύνοδον Θεοτερπέα μέλψομεν ὕμνοις.

Θεοφανούς

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσμα ἀναπέμψομεν

Μάρτυς ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, Ἀρέθα παμμακάριστε ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ τῶν σὺν σοὶ Μαρτύρων, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμῶν ὑμνήσω, τὴν φωσφόρον καὶ ἔνθεον μνήμην.

Ἄνω τὸ πολὶ τευμα σαφῶς, ἐν οὐρανοῖς κτησάμενος, Θεομακάριστε, Χριστοῦ τὴ ἐκμμήσει, σαυτὸν παραδέδωκας, πόθω τοῦ Μαρτυρίου, τοῖς ἀνόμοις Ἑβραίοις θεόφρον.

Ῥῆμα παραβάς τὸ τοῦ Θεοῦ, Ἑβραῖος ὁ παράνομος, καὶ ἀδικώτατος τὴν θεόλεκτον ποιήμνην, Χριστοῦ ἐλυμήνατο, ὅμως εἰσπράττει δίκην, τὴ δικαία καὶ θεία προνοία.

Τρίβον διοδεύων ἀληθῶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν φέρουσαν, Χριστῷ προσήγαγες, Μαρτύρων Ἐκκλησίαν, Ἀρέθα πανεύφημε, πάσης ἐξ ἡλικίας, καὶ ἐκ γένους παντὸς ἠθροισμένην.

Θεοτοκίον

Ὑμνοὶς τὴν πανάχραντον πιστοί, Παρθένον εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὐδίων λιμένα, τὴν ἀπάντων πιστῶν σωτηρίαν.

Ὦδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος

Ῥωννυμένην ὀρῶντες, τὴ τοῦ Σταυροῦ χάριτι, σοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, Ἑβραίων παῖδες παράνομοι, φθόνο τηκόμενοι, ἐν αἰκισμοῖς πολυτρόποις, ἀφειδῶς ἠκίζοντο, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἰοβόλον τὴν γλῶσσαν, οἱ δυσσεβεῖς ἔχοντες, καὶ σὲ βλασφημοῦντες τὸν τούτων, τοὺς προγεννήτορας, ἐλευθερώσαντα, τῆς παλαιᾶς τυραννίδος, τοὺς εἰς σὲ πιστεύοντας, Σῶτερ κατέσφαξαν.

Κατὰ μόνας ὁ πλάσας, θεουργικῶ νέυματι, σὺ τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, τὶς τῆς προνοίας σου, βάθος δυνήσεται, καταλαβεῖν ὅπως ποιήμνην, ἦν Χριστὸς συνήγαγες, λύκοις παρέδωκας;

Ἡ θεόφρων σου ποιήμνη, βαρβαρικοῖς ξίφεσι, κατατεμνομένη προθύμως, ἐπεκαλείτό σε. Δέξαι τὰ πνεύματα, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν Σῶτερ, καὶ πρὸς φῶς ὀδήγησον, τῆς βασιλείας σου.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα με πάλαι, πρὸς τὴν ζωὴν Πάναγνε, πάλιν ἐπανήγαγες, μόνη τὴν ἐνυπόστατον, ζωὴν γεννήσασα, ἢ προσβαλὼν διερράγη, προφανῶς ὁ θάνατος, ὁ δυσμενέστατος.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν

Τοῦ Σταυροῦ τὴ δυνάμει καθοπλισθεῖς, καὶ τὴ πίστει τειχίσας πόλιν τὴν σὴν, τοῖς ἔργοις κατήσχυνας, τοῦ τυράννου τὸ φρύαγμα, ὑπομονῆς δὲ τύπος, ἐνθέου γενόμενος, τῷ Χριστῷ προσήγαγες, ἐν ταύτῃ τοὺς Μάρτυρας, ὅθεν συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν, Ἀρέθα ἀείμνηστε, τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Ἀθλοφόρε μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Παρακλήτου πανάμωμε, ἀνομιῶν μὲ ὄντα, αἰσχροὺν καταγώγιον, καὶ δαιμόνων παίγιον, ἐν γνώσει γενόμενον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας μὲ ῥύσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξιώσον, καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου, πρεσβείαις σου Ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἀνελκόμενον Σῶτερ ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀγαθότητος πλούτῳ φύσει Θεόν, ὀρῶσα ἢ κτίσις σε, ἀκατάληπτε ἔτρεμε, καὶ κλονουμένη πᾶσα, τῷ φόβῳ συνείχετο, ἀλλ' ἰουδαίων δῆμος, Πιλάτῳ ἐκραύγαζεν. Ἄρον ὡς κακοῦργον, καὶ σταυ ἀναρτήσας, τοῖς ἡλοῖς καθήλωσον, καὶ τὴ λόγχῃ ἐκκέντησον, καὶ θανάτῳ κατάγαγε καὶ ταῦτα πάσχοντά σε δεινῶς, καθορῶσα ἔλεγεν ἡ Μήτηρ σου. Ὑμνολογῶ σου τὴν ἄκραν, Υἱὲ συγκατάβασιν.

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Συναγωγή, κραταιουμένη τῷ Πνεύματι, καὶ χορεία, θεία καὶ ὑπέρλαμπρος, μαρτυρικὸς δῆμος καὶ στρατός, ὁ τροπαιοφόρος, Ἀρέθαν ἔχων ταξίαρχον, ὑμνεῖσθω φιλοτίμως, ὑπὸ τῶν μελωδούντων. Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὑπὸ τῆς σῆς, συγκροτουμένη συνέσεως, ἢ θεόφρων, πόλις σου Πανόλβιε, τοῦ πολιὰ, λάμποντος σεμνῆ, πρὸς τοὺς παρανόμους, ἀνδρείως διηγωνίσαστο, καὶ νίκην ἀραμένη, μελωδεῖ τῷ Σωτήρι. Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένη, νόμον τὸν τοῦ γράμματος, τὸν ἀναιροῦντα ἢ εὐσεβῆς, πόλις ὑπερέσχε, τὴ τῆς ψυχῆς καθαρότητι, καὶ τρόπων εὐγενεία, τῷ Χριστῷ μελωδοῦσα, τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὅντως Θεοῦ, πόλις ἐδείχθης Ὑπέρτιμε, καὶ Μαρτύρων, θεῖον ἐνδιαίτημα, καὶ περὶ σοῦ ἄδεται φαιδρῶς, νὺν δεδοξασμένα, μεγάλα καὶ ἀξιάκουστα, χορὸν γὰρ μελωδοῦντα, τῷ Δεσπότη προσῆγες. Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Δαυϊτικῆς, ἐκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, τὸν παμβασιλεύοντα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρός, Λόγον ἀπορρήτως, καὶ ὑπ ἔρ νοῦν ἀναλάμπαντα, ἐγέννησας Παρθένε, Θεοτόκον διὸ σε, θεοφρόνως πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τί με ἀπόσω

Ὁ θεόλεκτος δῆμος, καὶ θεομακάριστος ἀγωνιζόμενος, καὶ θερμῶς ἀλλήλους, ἐνισχύοντες καὶ συνασπίζοντες, ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ Χριστοῦ σφραγιασθῆναι, εὐκλεῶς οἱ καλλίνικοι εἶλοντο.

Νευρωθέντες τὴ πίστει, καὶ τῆς εὐσεβείας τῷ ζήλῳ Σῶτερ πυρούμενοι, οἱ θεράποντές σου, παρανόμων τὸν φόβον οὐκ ἔπηξαν, καὶ τὴ σὴ ἀγάπη, εἰλικρινῶς συνδεδεμένοι, ἑαυτοὺς ἐκουσίως παρέδωκαν.

Θεοῦ θεία προνοία, καὶ τοῖς ἀνεφίκτοις τῆς σοφίας κρίμασιν, ἀναθέντες πᾶσαν, τὴν ζωὴν αὐτῶν δῆμος ὁ ἔνθεος, πρὸς τὰς παρανόμους, Ἑβραϊκᾶς μαιφονίας, εὐθαρσῶς οἱ γενναῖοι ἐχώρησαν.

Ἐπὶ σοὶ πεποιθότες, καὶ πεπιστευκότες ἐν τῇ Ἀναστάσει σου, οἱ σοὶ Σῶτερ μύσται, οὐκ ἐρίζοντες οὐδὲ κραυγάζοντες, ὑπὸ τῶν ἀνόμων, ὑπὲρ τῆς σῆς ὁμολογίας, ἀνηρέθησαν οἱ γενναιότατοι.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων Πατρὶ συναΐδιος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτὸς ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδή ς'
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ, σημειωθέντες οἱ Ἅγιοι, τὰ αἵματα ἑαυτῶν, προθύμως ἐξέχεον, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, καὶ νῦν βασιλεύειν, σὺν αὐτῷ κατὰ ξιώθη σάν.

Εἰρήνην προφητικῶς, ἐλάλουν γλῶσσαι ψελλίζουσαι, ἐκήρυττον τὸν Χριστόν, νηπίων ψελλίσματα, παρθένοι θεόφρονες, ὑπὲρ εὐσεβείας, ἑαυτὰς Θεῷ προσήνεγκαν.

Ῥαγήσεται σοὶ τὸ φῶς, ἀνατελεῖ τὰ ἱμάτια, πλουσίως παρὰ Θεοῦ, Ἀρέθα θεσπέσιε, πρὸς ὃν ἐξεδήμησας, ἀποστάζων ἔτι, τοὺς ἰδρώτας τῆς ἀθλήσεως.

Πληθὺς σοὶ Μαρτυρικῆ, ἐνθέως Σῶτερ προσήνεκται, τὰ αἵματα διὰ σέ, προθυμῶς κενώσασα, καὶ αἰτεῖ τὴν ἄφεσιν, τῶν ἀμαρτημάτων, τοῖς αὐτὴν ἀεὶ δοξάζουσιν.

Θεοτοκίον

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιῶν, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόβλημα τῆς σαρκός, καθ' ἕνωσιν ἄρρητον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος δ'
Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνης πρόξενος ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτή, ἣν ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

Ὁ Οἶκος

Τὸν νοῦν μου φώτισον Χριστέ, τὴ αἴγλη τῶν ἀγόνων, Ἀρέθα τοῦ γενναίου, καὶ πάντων τῶν ἀγίων τῶν ἀθλησάντων σὺν αὐτῷ, πρῶτος γὰρ ἀπάντων ἀνεδείχθη ὁ στερρός, φαιδρῶς παραταξάμενος κατὰ τῶν ἀθετούντων τὴν σάρκωσιν σοῦ, τοῦ ὑπὲρ φύσιν σαρκωθέντος καὶ τεχθέντος, ἵνα ἡμᾶς λυτρώσης τῆς πλάνης, καὶ δείξης ἀπλανῶς τοῖς βουλομένοις διοδεύειν τὴν ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου, ἣν οἱ Ἀθληταὶ ἐβάδισαν, σὲ ἀνυμνοῦντες τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα κυριον.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Στίχοι

- Τμηθεῖς, Θεῷ προσῆξε Μάρτυς Ἀρεθας,
- Πολλοὺς ὁμοίως Μάρτυρας τετμημένους.
- Ἀρέθα εἰκάδι σὺν γνωστοῖσι τετάρτη τμήθης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη μιᾶς γυναικὸς καὶ τοῦ βρέφους αὐτῆς, ἣν ἰδὸν τὸ βρέφος ἐν τῷ πυρὶ, ἐπιρρίψαν ἐν τῇ φλογὶ ἑαυτὸ τελειοῦτα.

Στίχοι

- Τὴ μητρὶ πρὸς πῦρ ἠσύχως τεφρουμένη,
- Φωναὶς ὑποψελλίζον εἶπετο βρέφος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Σεβαστιανῆς.

Στίχοι

- Σεβαστιανὴ τὴ τομὴ βλύζει γάλα,
- Οὐχ αἷμα καὶ σάρξ ὧς πὲρ οὔσα πρὸς ξίφος.

Οἱ ἅγιοι Μᾶρκος, Σωτήριχος, Οὐαλεντῖνος κατὰ γῆς συρόμενοι, καὶ οἱ ἅγιοι Ἀκάκιος ὁ πρεσβύτερος καὶ Νέρδων ξίφει καὶ πυρὶ τελειοῦνται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Θεοῦ συγκατάβασιν

Αἰμάτων οἱ χεῖμαρροι, τῶν ἀθλητῶν σου ἀναπηγάζουσι, τὰς ἰάσεις τοῖς πίστει, τὴν τούτων Μνήμην καταγεραίρουσι, καὶ σοὶ τῷ Κτίστη προθύμως κραυγάζουσιν. Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μητέρες οἰκτίρμονες, ὡς τετρωμένοι τῆς σῆς ἀγάπης Χριστέ, οὐκ ἐφείσαντο παίδων, ἀλλ' ἐν καμίνῳ καταφλεγόμενοι, σοὶ τῷ Δεσπότη ἐκραύγαζον λέγουσαι. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐμώραναν ἅπασαν, οἱ Ἀθλοφόροι τὴν τῶν ἀνόμων βουλήν, ὡς τῇ θεῖα συνέσει, καὶ ἀγχινοῖα κατακοσμούμενοι, καὶ γεγηθότες ἐσφάπτοντο ψάλλοντες. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπάδα ἀθλήσεως, καὶ παρθενίας φαιδρῶς ἀνάψασαι, εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα, αἱ νικηφόροι ἀγαλλιώμεναι, σὺν ταῖς φρονίμοις Παρθένοις κραυγάζουσιν. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ψυχῶν καθαρτήριον, καὶ σωτηρίας ὑπάρχεις πρόξενος, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοῦ Μητέρα σὲ καταγγέλλουσι, καὶ τῷ Υἱῷ σου συμφώνως κραυγάζουσιν. Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδή η'
Ἑπταπλασίως κάμινον

Οὐκ ἐν τῷ νόμῳ πέφυκε, προφανῶς ἢ τελείωσις, ἀλλ' ἐν τῷ Χριστῷ, ἡ σωτηρία δέδοται, ἐβῶν οἱ Μάρτυρες, τοῖς θεοκτόνοις λέγοντες, ὅθεν γεγηθότες ἀναιρούμενοι πάντες, καὶ θνήσκομεν προθύμως, καὶ αὐτῷ μελωδοῦμεν. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγεῖ τὸ νήπιον, καὶ διδάσκει τοὺς ἄφρονας, πρὸς τὴν σὴν εἰκόνα, καθορᾶν τὴν ἄχραντον, καὶ πίστιν εἰσδέξασθαι, τῆς ἐν γῆ παρουσίας σου, καὶ διαλαθόν τῶν παρανόμων τὰς χεῖρας, τὴν φλόγα ὑπεισηῆθε, τὴ τεκούση συμψάλλον. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς οἱ Μάρτυρες, εὐσεβῶς ἠγωνίσαντο, καὶ ἐν οὐρανοῖς, παρὰ Χριστοῦ τὸν στέφανον ἀξίως ἐδέξαντο, χαρμονικῶς ἀπάραντες, τῶν εὐφραينوμένων, ἔνθα ἡ κατοικία, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ βοῶντων ἀπαύστως. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νενικηκότες Ἅγιοι, τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα, καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας, τοῖς αὐτοῦ θελήμασι πρὸς τὸν Παντοκράτορα, καὶ τὸν τῶν ὅλων Κύριον, μετὰ παρρησίας καὶ χαρὰς ἀνεκφράστου, μετέστησε βοῶντες. Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἵπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, τὸν Υἱόν σου Πανάχραντε, τῶν εἰλικρινῶς καὶ καθαρῶς βοῶντων σοί, καὶ σὲ θεομήτορα ὁμολογούντων Πάναγνε, τῶν ἀμαρτημάτων, αἰτουμένη τὴν λύσιν, τυχεῖν τε σωτηρίας, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας. Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών. Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'
Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Μέτοχοι δόξης τοῦ Χριστοῦ, κοινωνήσαντες θανάτου γεγόνατε, Ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ βασιλείας τῷ διαδήματι, κατεκοσμήθητε φαιδρῶς. Θεῷ δὲ παρίστασθε, ἡμῖν αἰτούμενοι, σωτηρίαν ψυχικὴν ἀξιάγαστοι.

Νόμιμοι ὄφθητε Χριστοῦ, στρατιῶται καὶ ἀήττητοι Μάρτυρες, Ἄρεθα πάνσοφε, καὶ σοὶ προθύμως οἱ συναθλήσαντες, σὺν Ἀθλοφόροις γυναιξί, παρθένοι νεάνιδες, διὸ δεόμεθα, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύσατε.

Ὁμιλος πρόκειται ἡμῖν, ἐκκλησία τε Μαρτύρων θεόλεκτος, δεῦτε φιλόθεοι, μέτ' ἐγκωμίων τούτους ὑμνήσωμεν, ὡς νικηφόρους Ἀθλητάς, ὡς θείους θεράποντας, ὡς ἱκετεύοντας, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλόανθρωπον.

Ἰθυνον Λόγε τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν μου καὶ κυβέρνησον Δέσποτα, τῶν θεραπόντων σου, ταῖς ἱκεσίαις τῶν ἀγαπώντων σε, καὶ καταξίωσον αὐτῶν, γενέσθαι συμμετόχον, τὰς ἀμαρτίας μου, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον

Σκῆνωμα γέγονας Θεοῦ, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ χωρήσασα, καὶ τὸν πρὶν ἄσαρκον, σεσαρκωμένον ἡμῖν γεγέννηκας, ὃν νῦν δυσώπησον Ἁγῆ, πταισμάτων συγχώρησιν, πᾶσι δωρήσασθαι, τοῖς ἐν πίστει σὲ αἰεὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀρέθᾳ παναοίδιμε, σὺν τοῖς συνάθλοις πρέσβευε, Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ κόσμῳ, ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην, τῷ εὐσεβείας κράτορι, καὶ Βασιλεῖ θεόφρονι, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, καὶ ἰλασμὸν τοῖς τελοῦσι, τὴν ἱερὰν ἡμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον

Φθαρεῖσαν ἀνεκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα, καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν, χοροὶ Μαρτύρων μέλλοντες, σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις.